

visning af Museer og Fabrikker og lignende og har i det hele arbejdet udmærket for at sprede Oplysning og høje Aandslivet blandt Arbejderne. Det glæder mig derfor, at denne Forening endelig har fundet Naade og har faaet et lille Tilskud. Jeg beklager imidlertid, at den ærede Minister ikke har kunnet gaa med til at opfylde det Andragende fuldt ud, som „Arbejdernes Læseselskab“ har indgivet. Det har nemlig søgt om at faa et Tilskud paa 1,000 Kr. Jeg syntes, at der, naar der henses til den store og meget omfattende Virksomhed, Selskabet har udfoldet, havde været al Grund til at tiltræde det Ønske, Selskabet havde stillet. Det er ikke sket. Ministeren foreslaar kun det halve, nemlig 500 Kr. Jeg skal henvise til, hvad der fra Statens Side ydes til andre, saaledes f. Ek. til kvindelig Læseselskab her i Kjøbenhavn, der er langt mindre og ikke nær har udfoldet den Virksomhed og haft den Betydning som dette Selskab har; det faar et Tilskud paa 2,000 Kr. aarlig; det fik det i Fjor forhøjet fra 1,000 til 2,000 Kr. — for ikke at tale om Søofficerernes Læseselskab, Marinens Bibliotek, der faar 6,200 Kr., men det er jo ogsaa militært, og hvad der har militært Sving over sig, kan jo faa alt muligt.

Saa sagde den højtærede Minister, at han mente, at Kjøbenhavns Kommune burde træde til og støtte „Arbejdernes Læseselskab“. Det er imidlertid ikke sket, men det er ikke, fordi Kjøbenhavns Kommune nærer nogen Uvillie mod at være med til at støtte Bestræbelser, der gaa ud paa at sprede Oplysning blandt Byens Befolkning. Jeg skal her tillade mig at oplyse, at Kjøbenhavns Kommune selv udfolder en lignende Bestræbelse og ofrer et Beløb paa over 20,000 Kr. aarlig til sine Folkebiblioteker. Det er Biblioteker, hvoraf nogle ere forbundne med Læsestuer, og som ere spredte omkring over hele Byen, og hvorfra der udlaanes Bøger overordentlig billigt til alle Byens Borgere. Da Kjøbenhavns Kommune altsaa selv har taget denne Sag op, kan det ikke forlanges, at den skulde begynde en Konkurrence med sig selv ved at yde Understøttelse til private Selskaber. Derfor synes jeg, det er ret naturligt, at det bliver Statens Opgave, og det glæder mig, som sagt, at Staten nu endelig er gaaet med til at yde dette Selskab en Understøttelse, hvad det saa fuldt ud i mange Aar havde fortjent at faa.

Endnu skal jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende de Understøttelser til Kunstnere, Forfattere og Videnskabsmænd,

som staa opført paa Finansloven. Der er navnlig en Ting, som har glædet mig, og det er, at den højtærede Minister i Aar har foreslaaet, at to af dem, der tidligere i mange Aar have oppebaaret Understøttelse, skulde udgaa. Naar man vil gennemlæse den lange Række af Navne paa Mænd, som staa opført her i Betænkningen, tror jeg, jeg tør sige, at enhver her vil træffe paa Navne, hvis Indehavere han ikke kender, og om hvem han ikke ved noget om, hvilke Fortjenester de have indlagt sig til at skulle oppebære en aarlig Statsunderstøttelse. Jeg skal ikke her udpege dem, som jeg kunde ønske skulde udgaa; enhver især vil sikkert finde ikke saa ganske faa, som han undrer sig over staa opførte her. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil gaa videre i disse Bestræbelser. I Aar er der udskudt to; det er der ingen, der har noget imod, og jeg tror heller ikke, der er nogen, der vilde have noget imod, om der blev udskudt adskillig flere, idet jeg finder, at mange af de Mænd, som staa opførte her, ikke have indlagt sig nogen Fortjeneste, der berettiger dem til at nyde en aarlig Understøttelse af Staten.

Ole Olsen: Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa, hvilken Tilstand Maribo Stiftsmuseum henlaa i, og det glæder mig ogsaa, at den højtærede Kultusminister har taget noget Hensyn til mine Udtalelser, idet der under Nr. 181 er stillet et Ændringsforslag om en Bevilling af 4,000 Kr. til Istandsættelse af Museet. Da det imidlertid har vist sig efter den Tilstand, Museet i Øjeblikket befinder sig i, at de Reparationer, som ere strengt nødvendige, andrage en Sum af ca. 12,000 Kr., har jeg set mig nødsaget at stille et Underændringsforslag til Ændringsforslaget Nr. 181. om at forhøje denne Bevilling fra 4,000 Kr. til 10,000 Kr., altsaa en Forhøjelse af 6,000 Kr.

Forholdet er det, at dette Museums Bestyrelse ingen Kapital ejer, ialt Fald er det kun meget lidt, ca. 2,000 Kr., og den ser sig derfor ikke i Stand til selv at udrede det Beløb, som Reparationen har andraget, og det er derfor, jeg har stillet dette Underændringsforslag. Den Gang det først rigtig gik op for dem dernede, at der var gaaet Svamp i deres Stiftsmuseum, viste det sig ved nærmere Undersøgelse, at denne i Virkeligheden havde en langt større Udbredelse, end de havde tænkt sig. Det var ikke alene Bjælkelaget i Kældertagen, som var angrebet, men